

הסוסים שיוציאו
את עם ישראל
מן הבוץ

רבין רבינוביץ

צדוק גלילי

אלמוגי פדס

משל זרמי

זהו הכורוס
המוביל החדש
שיחלים על
גודל המדינה

גולדה מאיר

רובבת שוב

מאחורי חבור

מבעיותיה המעיקות של המדינה, נקטה הצמרת הפוליטית ה"מנהיגה את המדינה בפיתרון הפרימיטיבי הבדוק ביותר. היא צעקה: "אמא'לה!"

היתה זו קריאה לעזרה לדמות-אם קולקטיבית. אלא שהקריאה לא היתה מופנית לדמות אם מופשטת. היא נזעקה לעברה של דמות-אם מסויימת ומוגדרת מאוד: סבתא ישישה וחולנית, שבעוד חודשיים, אם ירצה השם, תחוג את יום הולדתה ה-78 - ראשי-המשלה המודחת של ישראל, גולדה מאיר.

חבר מצלצל כמו בדיחה מאקברית. בדור בו נעלמים אחרוני הדינוזאורים של הפוליטיקה הבינלאומית לא רק מהזירה הפוליטית אלא מעולם החיים, נקראת בת-דורם של הקיסר היילה סילאסה או הגנרליסימו פרנקו, להושיע את ישראל באחד ממשבריה הקשים ביותר. מוצג כמעט-מוזיאוני נקרא מחדש לחרוף גורלות של מיליוני אנשים חיים.

גולדה מאיר נקראה לחזור וליטול חלק בפורום הבכיר של מיפלת העבודה. פורום זה אמור להיות מטה הצוות המוביל הארצי החדש של המדינה, במקומו של הטריאומווראט רביני-

"אמא'לה!" צועקים פעוטות כאשר חוטמם זב או חיתו-ליהם רטובים והם מרגישים אינוחיות.

"אמא'לה!" בוכים ילדים כאשר הם נתקפים בסיוטי-לילה המעוררים בהם חרדה. "אמא'לה!" צועקים גם מבוגרים, במצבים של כאבים-חזקים-משוא או אימת-מוות.

זוהי תופעה בסיסית ידועה מתחום הפסיכולוגיה של ה"אישיות. דמות-האם קשורה בתת-ההכרה של כל אנוש בתדמית המושיעה-הפלאי. בהיותה מקור-האספקה הראשוני של מזון, חום, אהבה וביטחון, מגלם עצם תוארה בלבד את הצרכים הפיזיים והנפשיים היסודיים ביותר.

משום כך אין חזקה "אמא'לה" מבטאת דווקא קריאה לאם ספציפית. זוהי זעקה בלתי ראציונאלית, המושמעת גם מפי קשישים שאיבדו את אימהותיהם בילדות, או מפי אנשים שלא הכירו את אימם מעולם. היא מבטאת יותר מכל מצב של לחץ, מצוקה וחרדה, וקריאה נואשת לעזרה כדי להיחלץ ממנו.

זה היה בדיוק המצב אליו נקלעה בשבוע שעבר הנהגת ה"מדינה. בהעדר כל פיתרון ראציונלי באופק, אף לא לאחת